

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718010354
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2718010354.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci odsúdeného V. J., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.01.2019 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 10.12.2018, sp. zn. 8Nt/34/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného V. J., nar. XX.XX.XXXX v R.,
z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 419 odsek 1 Trestného poriadku tak, že vyslovuje, že odsúdený V. J., sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 8T/31/2017 zo dňa 21.08.2017, právoplatný 13.09.2017 vo výmere 4 (štyri) mesiace vykoná a podľa § 50 odsek 8 Trestného zákona a § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona odsúdeného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s mini-málnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 18-20 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že odsúdený počas skúšobnej doby, ktorá mu začala plynúť dňa 14.09.2017 t.j. dňom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku a uplynula by mu až dňa 14.09.2019, nevedol riadny život pretože sa opakovane dňa 12.6.2018 dopustil ďalšieho trestného činu a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona za ktorý bol aj právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 0T/32/2018 zo dňa 15.06.2018, právoplatným dňa 15.06.2018. Súd u odsúdeného nezistil výnimočné okolnosti, pre ktoré by mohol ponechať podmienené odsúdenie v platnosti so súčasným uložením obmedzení a povinností podľa §50 odsek 4 druhá veta Trestného zákona, preto rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace vykoná a to v Ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 50 odsek 8 Trestného zákona a § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote troch dní zhlásil sťažnosť odsúdený (č.l. 22 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 17 spisu).

Odsúdený v písomne odôvodnenej sťažnosti č.l. 22 spisu uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu, má však záujem na tom, aby bolo preukázané, že si chce plniť uložené povinnosti z toho dôvodu zaplatí dlh na výživnom vo výške 600 Eur a tiež zaplatí peňažný trest vo výške 500 Eur a súdu doručí

príslušné potvrdenia o zaplatení týchto súm. Týmto spôsobom chce preukázať, že si svoje povinnosti splnil.

Na verejnom zasadnutí na okresnom súde sa dňa 10.12.2018 napriek tomu, že bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený, nedostavil nakoľko nemá žiadne právne vzdelanie, mal za to, že jeho účasť na tomto verejnom zasadnutí nie je potrebná.

Napriek tomu, že bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 0T/32/2018 zo dňa 15.06.2018 t.j. v skúšobnej dobe k trestnému rozkazu Okresného súdu Skalica sp. zn. 8T/31/2017 zo dňa 21.08.2017 má za to, že by mu mala byť daná možnosť k tomu, aby o tom, či sa osvedčil v skúšobnej dobe bolo rozhodované súdom až po uplynutí skúšobnej doby resp., aby mu bola predĺžená skúšobná doba. Zároveň prehlásil, že sa nedopustí žiadneho konania v rozpore so zákonom. V závere navrhol, aby uznesenie Okresného súdu Skalica sp. zn. 8Nt/34/2018 zo dňa 10.12.2018 bolo zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku, na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd, zhodne ako okresný súd, zistil, že :

- trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 8T/31/2017-48 zo dňa 21.08.2017, právoplatným 13.09.2017 bol V. J. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom s určením skúšobnej doby 2 roky. Zároveň mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť dlh na výživnom vo výške 600 Eur.

Skúšobná doba začala plynúť dňa 14.09.2017 t.j. dňom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku a uplynula by až dňa 14.09.2019.

- z registra trestov vyplynulo, že odsúdenému pribudol trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 0T/32/2018 zo dňa 15.06.2018, právoplatným dňa 15.06.2018 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výmere 500 Eur. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol mu ustanovený náhradný trest vo výmere 2 mesiace. Z uvedeného trestného rozkazu vyplynulo, že odsúdený skutok spáchal dňa 12.06.2018, teda v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť zakotvenú v § 192 odsek 1 Trestného poriadku v prvom rade zistil, že okresný súd posudzujúc, či sa odsúdený V. J. v skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre objektívne a zákonné rozhodnutie, následne vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne a dospel k správneému záveru, že v danom prípade vzhľadom na spôsob života odsúdeného počas skúšobnej doby nie je možné deklarovať, že by sa počas tejto osvedčil.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a preto trest, ktorý mu bol uložený v trvaní 4 mesiace vykoná.

Krajský súd sa správnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

Sťažnostný súd len dodáva, že za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Krajský súd poukazuje na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmiennečne odložený trest treba vykonať (R 19/1976).

V tomto prípade je nesporné, že odsúdený V. J. bol opätovne právoplatne uznaný vinným a odsúdený za úmyselný trestný čin, ktorého sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Krajský súd je toho názoru, že správanie odsúdeného, ktorý v skúšobnej dobe spáchal úmyselný trestný čin, nie je možné hodnotiť nijak inak ako skutočnosť, že v skúšobnej dobe nevedol riadny život a preto neprichádza do úvahy žiadny iný postup len premena trestu tak, ako to učinil okresný súd v napadnutom uznesení.

Ani sťažnostný súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti vyžadované v ustanovení § 50 odsek 4 Trestného zákona, ktoré by mohli smerovať k inému rozhodnutiu.

Okresný súd správne rozhodol, keď odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody v zmysle § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a to vzhľadom na to, v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť zamietol nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.